

bl.a. den konservative kirkeordfører, taget det gravalvorligt som ministerens seriøse forslag.

Jeg vil gerne spørge statsministeren, om statsministeren ikke finder, at det kan være lidt vanskeligt at finde ud af, hvornår man skal tale, og hvornår man skal tie, og føje det tillægsspørgsmål til, om ikke statsministeren finder, at der måske kunne tales lidt mere indbyrdes mellem regeringspartierne.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Keld Albrechtsen, også som medspørger.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt minde statsministeren om, at vi er flere folketingsmedlemmer, som her i salen har stillet konkrete spørgsmål til kirkeministeren, bl.a. om regnskabsmæssige posteringer, og vi har ikke fået noget svar. Kirkeministeren ville bl.a. ikke besvare konkrete spørgsmål, som jeg stillede her i salen.

Jeg vil derfor godt spørge statsministeren, om tiden ikke er ved at være inde til, at statsministeren går mere direkte ind i denne sag, for det er jo helt åbenlyst, at kirkeministeren hele tiden angriber alle mulige andre og især biskopperne, sandsynligvis i et forsøg på at bortlede opmærksomheden fra hendes egne problemer.

Senest har vi set disse forslag vedrørende valg af bisperne. Jeg synes jo, at det naturligvis må være noget, som folkekirken selv må tage stilling til, hvordan præster og bisper osv. skal udpeges.

Er situationen ikke derhenne, hvor kirkeministeren fremtvinger en adskillelse mellem staten og folkekirken? Det kan jo ikke blive ved med at fortsætte på denne her måde. Det håber jeg at statsministeren er enig med mig i.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er jeg absolut ikke enig med hr. Keld Albrechtsen i. Derimod kan jeg godt være med enig med hr. Jesper Langballe i, at i sådan nogle sager er det altid en afvejning og samtidig en svær afvejning, hvornår man skal tale, og hvornår man skal tie.

Der er i hvert fald ikke noget lovpligtigt påbud om, at ministre skal svare på opfølgende spørgsmål i Folketingssalen. Det er helt op til den enkelte minister. Som hr. Ole Stavad ved, svarer jeg altid på opfølgende spørgsmål, men det er jo fuldstændig op til den enkelte minister at vurdere, om der er mere at føje til.

Til hr. Stavad vil jeg sige, at der altså blev givet et meget klart svar af kirkeministeren allerede sidste onsdag. Det gjorde jeg i øvrigt også selv sidste onsdag. Og af de svar fremgår det, at såfremt advokaten vurderer, at sagen ikke kan belyses tilstrækkeligt uden at indhente udtalelser eller foretage egentlige afhøringer, er der en ny situation, hvor det må overvejes, hvorledes man kommer videre med sagen, herunder om en undersøgelseskommission vil være den mest hensigtsmæssige fremgangsmåde.

Nu ved jeg ikke, om hr. Ole Stavad er opmærksom på det, men det har kirkeministeren faktisk i dag også udsendt en pressemeddelelse om i forbindelse med fastlæggelsen af kommissoriet for en advokatundersøgelse. Så der er givet et meget, meget klart svar på det spørgsmål, som hr. Ole Stavad stillede sidste onsdag.

Ole Stavad (S):

Jeg skal sådan set ikke kritisere statsministeren for at bakke en minister op, også når en minister opfører sig uklogt.

Jeg vil da godt rose statsministeren for, at selv om man ikke altid er særlig glad for svaret, stiller statsministeren sig normalt altid til rådighed også for supplerende spørgsmål. Det mener jeg er en god tradition, hvis det er sådan, at vi skal have en ordentlig debat.

Kl. 13.10

Jeg vil godt spørge statsministeren: Hvordan skal en advokat egentlig vurdere behovet for at foretage videregående undersøgelser, hvis det er sådan, at den pågældende advokat kun har adgang til det skriftlige materiale og derfor ikke kan få kendskab til, hvordan afhøringer under vidneansvar vil påvirke det resultat, som den pågældende advokat når frem til?

Det har jeg meget svært ved at forstå, og derfor er det, at jeg spørger statsministeren: Er statsministeren ikke enig i, at hvis det er sådan, at vi er enige om, at det her skal nå den rigtige konklusion både af hensyn til kirkeministeren og af hensyn til alle andre, der er udsat for kirkeministerens beskyldninger, forudsætter det, at man får mulighed for at afhøre under vidneansvar?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Søren Krarup som medspørger.

Søren Krarup (DF):

Jeg har to spørgsmål til statsministeren. For det første vil jeg spørge, om statsministeren deler